

॥ १० ॥ नसंधानं न संदधानं वर्णलोपआर्षः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ निशामयपस्य शतहृदां विबुधं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शतं मार्गा इति सर्वतो मार्गस्या निरोध उक्तः सर्व
वपुश्चोग्रंतवरणे क्रुद्धस्येव पिनाकिनः ॥ व्यायच्छतस्तव भुजं दृष्ट्वा भीर्मे भवत्यपि ॥ १० ॥ नाददानं न संधानं न मुंचंतं शरोत्तमान् ॥ त्वामहं संप्रपश्यामि पश्यन्नपि न
चेतनः ॥ ११ ॥ अवसीदंति मे प्राणा भूरियंचलतीव च ॥ न च प्रतोदं रश्मींश्च संयंतुं शक्तिरस्ति मे ॥ १२ ॥ अर्जुन उवाच मा भैषीस्तं भयात्मानं त्वयापि नरपुंगव ॥
अत्यद्भुतानि कर्माणि कृतानि रणमूर्धनि ॥ १३ ॥ राजपुत्रोऽसि भद्रं ते कुले मत्स्यस्य विश्रुते ॥ जातस्त्वं शत्रुदमनेनावसीदितुमर्हसि ॥ १४ ॥ धृतिं कृत्वा सुविपुलां
राजपुत्ररथे मम ॥ युध्यमानस्य समरे हयान्संयच्छ शत्रुहन् ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा महाबाहुर्वैराटिनरसत्तमः ॥ अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठ उत्तरं
वाक्यमब्रवीत् ॥ १६ ॥ सेनाग्रमा शुभीष्मस्य प्रापयस्वैतदेव मां ॥ आच्छेत्स्याम्यहमेतस्य धनुर्ज्यामपि चाहवे ॥ १७ ॥ अस्य तं दिव्यमस्त्रं मां चित्रमद्य निशामय ॥
शतहृदामिवायांतींस्तनयित्वोरिवांबरे ॥ १८ ॥ सुवर्णपृष्ठगां डीवंद्रक्ष्यंति कुरवो मम ॥ दक्षिणेनाथ वामेन कतरेण खिदस्यति ॥ १९ ॥ इति मां संगताः सर्वे तर्क
यिष्यंति शत्रवः ॥ शोणितोदारथावर्त्तीनागनक्रांदुरत्ययां ॥ नदीं प्रस्कंदयिष्यामि परलोकप्रवाहिनीं ॥ २० ॥ पाणिपादशिरःपृष्ठबाहुशाखानिरंतरं ॥ वनंकुरु
णां छेत्स्यामि शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २१ ॥ जयतः कौरवीं सेनामेकस्य मम धन्विनः ॥ शतं मार्गा भविष्यंति पावकस्येव कानने ॥ २२ ॥ मया चक्रमिवाविद्धं सैन्यं द्रक्ष्य
सि केवलं ॥ इष्वश्वे शिक्षितं चित्रमहं दर्शयितास्मि ते ॥ २३ ॥ असंभ्रांतोरथेतिष्ठ समेषु विषमेषु च ॥ दिवमावृत्य तिष्ठंतं गिरिं भिद्यां स्वपत्रिभिः ॥ २४ ॥ अहं मिद्र
स्यवचनात्संग्रामेभ्य हनं पुरा ॥ पौलोमान्कालखंजांश्च सहस्राणि शतानि च ॥ २५ ॥ अहं मिद्रादृढां मुष्टिं ब्रह्मणः कृतहस्ततां ॥ प्रगाढेतुमुलं चित्रमिति विद्धि प्र
जापते ॥ २६ ॥ अहं पारे समुद्रस्य हिरण्यपुरवासिनां ॥ जित्वा षष्टिं सहस्राणि रथिनामुग्रधन्विनां ॥ २७ ॥ शीर्यमाणानि कूलानि प्रवृद्धेनैव वारिणा ॥ मया कु
रूणां वृंदानि पात्यमानानि पश्य वै ॥ २८ ॥ ध्वजवक्षस्पतितृणं रथसिंहगणायुतं ॥ वनमादीपयिष्यामि कुरूणामस्रतेजसा ॥ २९ ॥ तानहं रथनीडेभ्यः शरैः सन्न
तपर्वभिः ॥ यत्तान्सर्वानतिबलान्योत्स्यमानानवस्थितान् ॥ एकः संकलयिष्यामि वज्रपाणि रिव असुरान् ॥ ३० ॥ रौद्रं रुद्रादहं त्यस्त्रं वारुणं वरुणादपि ॥ अस्र
माग्नेयमग्नेश्च वायव्यं मातरिश्वनः ॥ वज्रादीनि तथा स्राणि शक्रादहमवाप्तवान् ॥ ३१ ॥ तोवाममबाणागमिष्यंतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ आविद्धं भ्राम्यमाणं शिक्षितं शिक्षां ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रगाढे संकटे चित्रं नानाविधं तुमुलं संकटयुद्धं सर्वत्र वेद्योतिशेषः ॥ २६ ॥ जित्वा जेतुं शक्तः ॥ २७ ॥ २८ ॥ रथसिंहगणैः आसमंतात् युतं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥